

สารบัญ

คำพ่อคำแม่	๑	ให้อภัย	๒๙
ความในใจ	๒	เก็บหอมรอมริบ	๓๑
ครอบครัวอบอุ่น	๔	รอยแล้วอย่าลืมตัด	๓๓
รักพี่รักน้อง	๕	เพื่อนแท้ตลอดชีวิต	๓๕
ความทุกข์ของพ่อแม่	๖	อบายมุข	๓๖
ความปวดร้าวใจ	๗	ความทะเยอทะยาน	๓๗
ขอขมาพรารถนาของพ่อแม่	๘	สมบัติผู้ดี	๓๙
หวังใจจะได้เห็น	๑๐	ความเกรงใจ	๔๑
วิชาเป็นทรัพย์	๑๑	มารยาทสังคม	๔๓
ค่าของเงินทอง	๑๓	คนหลงลืม	๔๔
บัวในตม	๑๕	ยาบำรุงหัวใจ	๔๖
ซื่อกินไม่หมด	๑๗	ระวังคำหวาน	๔๗
คุณของความลำบาก	๑๙	ดิชมเป็นลมปาก	๔๘
น้ำใจมีค่ากว่าน้ำเงิน	๒๑	มองในแง่ดีแง่ร้าย	๔๙
รักษาคำพูด	๒๓	ยารักษาใจ	๕๐
รักเดียวใจเดียว	๒๕	การครองใจคน	๕๑
ขอมไม้บ้างก็ดี	๒๗	คนยาฆม	๕๓

ความรับผิดชอบ	๕๔	คนใจบอด	๙๖
โอกาสทอง	๕๖	หกล้มต้องหกถูก	๙๘
ฟังหูไว้หู	๕๘	รักยาวให้มัน รักสั้นให้ต่อ	๑๐๐
การใช้คน	๖๐	เลี้ยงลูกให้โต	๑๐๒
ระเบียบวินัย	๖๒	เลี้ยงลูกให้ดี	๑๐๔
ความดีอริ	๖๔	หัดให้มากกว่าหัดขอ	๑๐๖
ใจแคบ-ใจกว้าง	๖๖	อย่าเพิ่งสิ้นหวัง	๑๐๘
อย่าเอาอย่างเขา	๖๘	จงใช้เงิน อย่าให้เงินใช้	๑๑๐
หนักเอาเบาสู้	๗๐	การแก้แค้น	๑๑๒
คู่ต่อสู้ที่แท้จริง	๗๒	ความถูกต้อง	๑๑๔
ระบายเสียบ้างจะได้สบาย	๗๔	อย่าเลี้ยงน้ำใจ	๑๑๖
ไพรชยา	๗๖	อย่าหุบเขา	๑๑๘
มองการณ์ไกล	๗๘	คนหัดกลอย	๑๑๙
การเตรียมพร้อม	๘๐	ทาสอารมณ์	๑๒๐
ความมีน้ำใจ	๘๒	ทำใจได้ก็ไม่เดือดร้อน	๑๒๑
ทำสิ่งที่ไม่เสีย	๘๔	การเลิกคบคน	๑๒๓
ภูมิต้านทานทุกข์	๘๖	ความผิดหวัง	๑๒๔
ทำดีได้แต่อย่าให้เด่น	๘๘	ยาเสน่ห์ห่มหานิยม	๑๒๕
รู้หน้าไม่รู้ใจ	๙๐	ความสุจริต	๑๒๖
ใจเขาใจเรา	๙๒	ภัย ๓ อย่าง	๑๒๘
คิดก่อนพูด	๙๔	พิษภัยจากบุญหรือ	๑๓๐

พวกบ้างช่างยุ	๑๓๑	ปั้นน้ำเป็นตัว	๑๗๒
ความดี-ความชั่ว	๑๓๒	เลือกแต่ที่ดี	๑๗๓
ช่วยเหลือตัวเอง	๑๓๔	เพื่อนแท้	๑๗๕
การบริหารเวลา	๑๓๖	บ่อกเกิดกำลังใจ	๑๗๗
คาถาประทับใจ	๑๓๘	ตามใจตัวเอง	๑๗๙
ความถือตัว	๑๔๐	ความยึดติด	๑๘๑
คนที่รักเราจริง	๑๔๒	ความเยอหยิ่งถือตัว	๑๘๓
เห็นกงจักรเป็นดอกบัว	๑๔๔	เอาชนะกันด้วยเหตุผล	๑๘๕
ข้าเสียการ นานเสียกิจ	๑๔๖	สตินำ ปัญญาตาม	๑๘๗
ข้าเป็นการ นานเป็นคุณ	๑๔๘	โรคหุเบา	๑๘๙
ใจงาม	๑๕๐	การจัดอันดับความสำคัญ	๑๙๑
ความจงรักภักดี	๑๕๒	การให้กำลังใจกัน	๑๙๓
เวรกรรมมีจริง	๑๕๔	รับผิดชอบต่อตัวเอง	๑๙๕
ความไฝ่ฝัน	๑๕๖	ชีวิตมีค่า	๑๙๗
สุขภาพร่างกาย	๑๕๘	การเอาเปรียบคนอื่น	๑๙๘
สุขภาพจิตใจ	๑๖๐	การผูกใจคน	๒๐๐
สิ่งแคว้นล้อม	๑๖๒	ความล้มเหลวที่แท้จริง	๒๐๒
ชวนตัวให้ออก	๑๖๔	แพ้ยัยตัวเอง	๒๐๔
บอกตัวให้ได้	๑๖๖	การตอบแทนบุญคุณ	๒๐๖
ใช้ตัวให้เป็น	๑๖๘	สุขแท้หรือสุขเทียม	๒๐๘
กตัญญูคือยาอายุกำลัง	๑๗๐	ประสาคนแก่	๒๑๐